

॥ २२ ॥ भवंतीति दीनत्वात्पांडवेषु ममपक्षपातो न तु त्वत्सु त्रद्वेषादिति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भार० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अबुद्धिर
ज्ञानतज्जंतमः रागद्वेषात्मकं मोहं ॥ २ ॥ सुदृढशुभचिंतकः हितैततः शुभकर्ता ॥ ३ ॥ ४ ॥ वारणो वानवपह इति पाठे वा शब्द इवार्थे न वगृहीतो गज इवेत्यर्थः निरंबु निर्भवपह इति पाठे निरवपहः प्रतिबंधाभा
वेऽपि निरंबु निर्वाहरो भूत्वा शोषं गमिष्यामीत्यर्थः प्रतिबंधेऽप्यवपह इति विश्वः निरयुरिति निरासुरिति च पाठौ चित्यौ ॥ ५ ॥ मरणार्थं विषादिकं करिष्ये स्वीकरिष्ये ऋद्धान् ऋद्धिमतः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पणः का

विदुर उवाच क्षांतमेव मया राजन गुरुर्मम परमो भवान् ॥ एषो ह मागतः शीघ्रं त्वदर्शनं परायणः ॥ २ ॥ भवंति हि न रव्याघ्रपुरुषा धर्मचेतसः ॥ दीनाभिपतिनो रा
जन्मात्रकार्या विचारणा ॥ ३ ॥ पांडोः सुताया दृशामेता दृशास्तव भारत ॥ दीना इतीव मे बुद्धिरभिपन्नाद्यतान् प्रति ॥ २४ ॥ वैशंपायन उवाच अन्योन्यमनुनी
यैवं भ्रातरौ द्वौ महाद्युतौ ॥ विदुरो धृतराष्ट्रश्चलेभाते परमां मुदं ॥ २५ ॥ इ० भा० आरण्यके प० अरण्यप० विदुरप्रत्यागमने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच श्रुत्वा च विदुरं प्रांसं राज्ञा च परिसंलितं ॥ धृतराष्ट्रं त्मजो राजापथं तप्यत दुर्मतिः ॥ १ ॥ ससौ बलेयमाना व्यकर्ण दुःशासनौ तथा ॥ अब्रवीद्वच
नं राजा प्रविश्या बुद्धिजंतमः ॥ २ ॥ एष प्रत्यागतो मंत्री धृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ विदुरः पांडुपुत्राणां सुहृद्विद्वान् हितैततः ॥ ३ ॥ यावदस्य पुनर्बुद्धिं विदुरो नापकर्षति ॥
पांडवानयने तावन्मंत्रयध्वं हितं मम ॥ ४ ॥ अथ पश्चाम्यहं पार्था न्प्राप्ता निहकथंचन ॥ पुनः शोषं गमिष्यामि निरंबु निर्भवग्रहः ॥ ५ ॥ विषमुद्धंधनं चैव शस्त्रमग्नि
प्रवेशनं ॥ करिष्ये न हितानृद्धान् पुनर्द्रष्टुमिहोत्सहे ॥ ६ ॥ शकुनिरुवाच किं बालिशमतिराजन्नास्थितोसि विशांपते ॥ गतास्ते समयं कृत्वानैतदेवं भविष्यति
॥ ७ ॥ सत्यवाक्ये स्थिताः सर्वे पांडवा भरतर्षभ ॥ पितुस्ते वचनं तात न ग्रहीष्यंति कर्हिचित् ॥ ८ ॥ अथवा ते ग्रहीष्यंति पुनरेष्यंति वापुः ॥ निरस्य समयं सर्वे पणोस्माकं
भविष्यति ॥ ९ ॥ सर्वे भवामो मध्यस्थाराज्ञश्छंदानुवर्तिनः ॥ छिद्रं बहुप्रपश्यंतः पांडवानां सुसंवृताः ॥ १० ॥ दुःशासन उवाच एवमेतन्महाप्राज्ञ यथा व
दसिमा तुल ॥ नित्यं हि मे कथयतस्तव बुद्धिर्विविरोचते ॥ ११ ॥ कर्ण उवाच काममीक्षामेह सर्वे दुर्वोधो धनतवेप्सितं ॥ एकमत्यं हि नो राजन् सर्वेषामेवलक्षये
॥ १२ ॥ नागमिष्यंति ते धीरा अकृत्वा कालं संविदं ॥ आगमिष्यंति चेन्मोहात् पुनर्धूते न तान् जय ॥ १३ ॥

र्याकार्यं विवेकलक्षणो व्यवहारः अस्माकमिति पांडवान

पिगृहीत्वा उक्तं ॥ ९ ॥ छिद्रं समयाति क्रमदोषं बहु बहुलं प्रपश्यंतो न्येऽपि सुसंवृताः पांडवेभ्योऽधर्मवज्रोभीताः संतो निलीयस्थास्यंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥